

"Deze dolfijnen kunnen niet overleven in het wild, dan gaan ze dood."

De dolfijnen in het Dolfinarium kun je niet zomaar in de zee loslaten. Daar zijn we het allemaal over eens. Gelukkig zijn er andere mogelijkheden. Wereldwijd staan dolfijnenexperts paraat om te helpen. Er kan worden bekeken welke dolfijnen nog gefaseerd naar het wild zouden kunnen worden gerehabiliteerd. Dit is al eerder succesvol gebeurd. Ook zijn verschillende organisaties bezig met het bouwen van semi-vrije baaien, zodat er nog meer mogelijkheden komen om dolfijnen op te vangen. Ook dit zou al een enorme vooruitgang betekenen ten opzichte van een leven in een dolfinarium. Lees op onze website uitgebreid over succesvolle uitzettingen en de diverse projecten.

"Een dagje Dolfinarium is heel educatief."

Het Dolfinarium stelt op haar website dat de natuur voor dieren vaak een saaie omgeving is, veel minder afwisselend dan in het Dolfinarium. Dat voetballen het jachtinstinct kan vervangen, omdat we het er allemaal over eens zijn hoe leuk dat is. Hiermee wordt ingespeeld op onze menselijke emoties. Dolfijnen in het wild ervaren juist plezier aan de kans om met elkaar samen te werken, prooi te vangen, te reizen met hun metgezellen, en te werken voor hun prooi. In gevangenschap is deze prikkel weg wat stress kan veroorzaken. Er is niets wat het hoogintelligente brein van dolfijnen zo kan prikkelen als de dynamische onderwaterwereld van de uitgestrekte oceanen waar ze thuishoren.

Een uitgebreid onderzoeksrapport naar dolfinaria in de EU onderstreepte enkele jaren terug al dat educatie van het publiek er ernstig tekortschiet. Rechttop zwemmen, dansen op muziek, met een bal spelen, op een fluitsignaal uit het water omhoog springen. Het heeft niets met de natuur van een dolfijn te maken. We leren niets over hoe dolfijnen leven, over hun complexiteit, hun bijzondere eigenschappen. Geen van die zaken komt tot uiting in een dolfinarium. Kinderen leren door de shows bovenal dat mensen dieren mogen domineren en hun (keuze)vrijheid ontnemen om ze kunstjes te laten doen voor ons plezier.

"De leukste speelkameraadjes vind je bij het Dolfinarium!"

Zoals de burgerrechtenactivist en auteur Alice Walker, bekend van het boek 'The Color Purple', al eens mooi zei: "De dieren op deze wereld bestaan voor hun eigen redenen. Ze werden niet gemaakt voor de mensen evenals zwarte mensen niet werden gemaakt voor de blanken, of vrouwen voor de mannen." Het bestaansrecht van dolfijnen hangt niet af van

wat zij voor ons kunnen betekenen. We kunnen onszelf prima vermaken zonder hiervoor dieren te gebruiken. Dolfijnen zijn geen speelkameraadjes, zoals het Dolfinarium ons wil doen laten geloven. Het zijn wilde dieren die in een Dolfinarium niet de vrijheid krijgen om ten volle te leven, te leven zoals ze bedoeld zijn.

Skinny is een oude dolfijn bij het Dolfinarium. Al zo'n 50 jaar leeft ze in gevangenschap. Skinny is uit het wild gevangen voor de kust van Florida. Ooit zwom ze daar in de zee, voordat men haar ving, waarna ze na een tussenstop uiteindelijk in Harderwijk terecht kwam. Het is goed mogelijk dat haar familie nog bij Florida voor de kust zwemt.

"En de andere dieren dan?"

Dolfijnen zijn de belangrijkste bron van inkomsten voor dolfinaria, maar ook andere (zeezoog)dieren worden er natuurlijk vaak gehouden. Ook deze dieren horen daar niet. Net als dolfijnen worden ze gedwongen te leven in beperkte omgevingen, zonder daar ooit om te hebben gevraagd. Met maar één reden: omdat aan menselijk vermaak veel geld te verdienen valt.

Wat willen wij?

- Het Dolfinarium wordt omgevormd tot een volwaardig en modern opvang-, educatie- en rehabilitatiecentrum
- Er wordt niet meer gefokt met dieren
- Geen shows met dieren
- Dolfijnen e.a. dieren worden gerehabiliteerd naar een semi-vrije baai, of de natuur, waar mogelijk

Wat kan jij doen?

- Bezoek geen dolfinarium
- Heb je (klein)kinderen? Overweeg om de (basis)school te vragen geen schoolreisjes (meer) naar een dolfinarium te organiseren
- Doe mee met onze e-mailacties en/of teken de petitie voor een Dolfinariumvrij Nederland
- Steun ons met een donatie om te helpen het bereik en effect van onze campagne te vergroten

Meer weten over je dagje uit en dolfinaria?
Informeer jezelf via www.dolfinariumvrij.nl

Gelezen? Spaar het milieu. Geef de flyer door! Of geef hem terug voor hergebruik. Dank!

Campagne Dolfinariumvrij Nederland - Postadres: Prinses Margrietlaan 212, 3708 ZN Zeist
Campagne initiatief van Bite Back, Dierbewustleven en Stop Dierenleed Nederland

DOL-FIJN IN DE OCEAAN, NIET IN HET DOLFINARIUM

Vind je het ook zo speciaal om dolfijnen van dichtbij te kunnen bewonderen? Begrijpelijk, want het zijn ook hele bijzondere dieren! Het Dolfinarium is een geliefd dagje uit. Maar hoe zou het voor de dolfijnen zijn? Het leven van een dolfijn in het wild ziet er natuurlijk heel anders uit.

Dolfijnen in het wild zien?
Bekijk online beelden in
360 graden.

De Dolfijn

Dolfijnen zijn zeer intelligente en sociale dieren. In het wild maken ze onderdeel uit van hechte en buitengewoon complexe (familie) groepen. Dolfijnen kunnen daarbij interactie onderhouden met honderden dieren. Dat sociale gedrag is belangrijk voor ze: zo vinden ze bescherming, liefde en genegenheid. Wetenschappers hebben ontdekt dat dolfijnen zelfbewustzijn hebben, je kunt ze daarom makkelijk vergelijken met een mens, met een kind.

Door hun mooi gestroomlijnde lichaam kunnen dolfijnen hoge snelheden bereiken in het water. Ze kunnen ook erg diep duiken, tot wel 200 meter. Dat is dieper dan onze Euromast hoog is. Een dolfijn kan tot 20 minuten zijn adem inhouden en brengt in de natuur bijna 90% van de tijd onder water door.

“De dieren hebben meer dan genoeg bewegingsvrijheid.”

Het Dolfinarium benadrukt op haar website dat het belangrijk is om niet vanuit de ogen van een mens, maar juist vanuit de ogen van een dier te kijken. Dat zijn we roerend met het Dolfinarium eens! Voor veel mensen zal de lagune in het Dolfinarium bijvoorbeeld groot ogen. Dolfijnen zijn echter lange-afstand zwemmers bij uitstek. Ze zwemmen zo'n 50 tot 80 kilometer per dag. Wist je dat heel de gemeente Harderwijk nog niet eens 50 vierkante kilometer beslaat? In de vrije natuur hebben dolfijnen een territorium tot zelfs wel 300 vierkante kilometer. Daar past de lagune van het Dolfinarium tienduizenden keren in. Dolfijnen spenderen bovendien ook nog eens een groot deel van hun tijd aan migreren. Ze kunnen in 20 dagen wel 1.076 kilometer afleggen. Dat is hemelsbreed ongeveer net zo ver als van Harderwijk naar Warschau in Polen.

Dolfijnen in dolfinaria hebben zelfs in de grootste faciliteiten ter wereld slechts een fractie (minder dan 0,000001%) van hun natuurlijke leefruimte. In dolfinaria worden de dieren dan ook erg beperkt. Binnen enkele slagen zijn ze al aan de andere kant van het bassin of bij de bodem.

“De dolfijnen in het Dolfinarium zijn gelukkig. Ze lachen altijd.”

Een dolfijn lijkt altijd te lachen. Ze wekken daardoor de indruk aldoor blij te zijn. Deze 'glimlach' is simpelweg de vorm van hun gezicht. Je kunt aan zijn gezicht niet zien hoe een dolfijn zich voelt.

Zelfs een doodzieke dolfijn 'lacht' dus nog. Door alle beperkingen die een leven in gevangenschap met zich meebrengt, kampen dolfijnen juist dikwijls met stress. Als gevolg daarvan lijden veel dieren aan stereotype (abnormaal) gedrag, een verminderde weerstand of zelfs depressies. Het gebruik van antidepressiva is in de dolfijnen-entertainment industrie overigens ook niet ongebruikelijk. Daarnaast worden vitamines voorgeschreven, omdat de dode vis die de dieren krijgen tijdens opslag en transport veel voedingsstoffen verliest.

“A dolphin's smile is the greatest deception. It creates the illusion that they're always happy.” - Ric O'Barry, ex-dolfjinentrainer van de 'Flipper' dolfijnen

“Een dier krijgt altijd zijn of haar eten. Of hij nu meedoet aan een sessie of niet.”

Het Dolfinarium zal benadrukken dat de dolfijnen altijd te eten krijgen. Ongetwijfeld is dat zo. Anders zouden de dieren risico lopen ernstig ziek te worden. Daarmee zou het Dolfinarium haar belangrijkste bron van inkomsten op het spel zetten. Het rantsoen dat de dolfijnen krijgen, wordt echter wel afgestemd op wat ze verdienen door kunstjes te doen. Met andere woorden: de dolfijnen zijn niet volledig verzadigd zonder die beloning, een manier om de dieren te laten doen wat van hen wordt verlangd.

“Dolfijnen in gevangenschap planten zich voort, dus hun welzijn is goed.”

Alleen voortplanting zegt niets over het welzijn van dolfijnen. Zo kan het bij elkaar houden van dolfijnen in een kleine omgeving, en de stress die dat met zich meebrengt, al seksueel gedrag triggeren. Zelfs gewelddadige seksuele uitpattingen zijn geen uitzondering. Dolfinaria schakelen verder ook steeds meer over op kunstmatige inseminatie, zodat ze de voortplanting kunnen reguleren. Op die manier kan men bepalen of dolfijnen zwanger worden en zelfs of er een vrouwtje of mannetje geboren wordt. Eenmaal geboren dolfijnen kunnen worden geruild met andere dolfinaria. Van nature zeer sterke familiebanden worden daarbij doorbroken. Het Dolfinarium reduceert dit proces op haar website tot “een spannend avontuur voor de nieuweling en de groep waarin die terechtkomt.”

India, Costa Rica, Oostenrijk, Hongarije en diverse andere landen kennen al verboden en in Groot-Brittannië bestaat zodanig strenge regelgeving dat dolfinaria er niet meer voorkomen.

“Dolfinaria zorgen goed voor dolfijnen. Liefde, passie en respect, daar draait het om.”

Een dolfinarium zal, naar de geboden omstandigheden, natuurlijk een bepaalde mate van optimale zorg proberen te bieden. Daar hebben ze zelf ook baat bij. De dolfijnen vormen immers een belangrijke bron van inkomsten. De kern van het probleem zit hem echter in de omstandigheden zelf. In een dolfinarium zitten de dieren opgesloten in een zeer beperkte omgeving die in de verste verte niet in de buurt komt van hun natuurlijke leef- en bewegingsruimte of behoeften. Daarnaast worden de dieren tentoongesteld als clowns die kunstjes moeten doen. Trainers staan op de snuiten van de dolfijnen of surfen op hun rug. Je kunt je afvragen hoe respectvol dit alles is.

Een dolfijn is geen surfplank.

“Mensen willen dolfijnen zien.”

Heel wat wetenschappers, mariene biologen en zelfs ex-dolfinariummedewerkers pleiten voor het sluiten van dolfinaria. Bewustwording over - en weerstand tegen - het gebruik van dieren voor vermaak groeien. Dit is duidelijk zichtbaar. Wereldwijd komen er steeds meer lokale en nationale verboden op (bepaald) diergebruik waaronder ook door dolfinaria. Zelfs vanuit de industrie kiest men vanwege voortschrijdend inzicht er al voor om bepaalde dieren bijvoorbeeld een vervroegd pensioen te gunnen. Zo besloot het National Aquarium van Baltimore onlangs al hun dolfijnen de vrijheid terug te geven door te starten met het aanleggen van een reservaat. Bezoekersaantallen van het wereldwijd bekende SeaWorld kelderden al jaren. Dit wordt het zogenaamde 'Blackfish'-effect genoemd, naar de gelijknamige documentaire.

Meer weten?
Bekijk de films A Fall From Freedom, The Cove en Blackfish.